

det skete paa Beføstning af det Lovforslag, som jeg i Sighed med mine Kolleger i Udvalget har sluttet mig til og anbefalet. Denne Grund afholder mig altsaa fuldstændig fra at imødegaa den meget ærede Ordførers Kritik. Jeg viser Selvfornægtelse nok til ikke at komme ind paa den, saa meget hellere, som det nævnte Udcast jo slet ikke foreligger til Behandling. Jeg har kun villet nævne den Grund, hvorfor den ærede Ordførers Kritik bliver staaende uden Imødegaaen.

Ordføreren (Magen): Ja, det forekommer mig, at jeg saaledes bliver noget uanselig stillet ved at skulle omtale Udvalgets Forslag. Mig er det forekommet kun at være simpel Høflighed og et Hensyn, man skylder dem, der have stillet de forskjellige Forslag, at fremhæve, at vi ikke have forebigaaet dem eller undladt nærmere at overveie dem og saa at gøre opmærksom paa de Betragtninger, som i Udvalget ere blevne fremsatte med Hensyn til disse Forslag, og som have bevirket, ikke at vi have anset disse Forslag for i og for sig forkastelige — jeg lægger Vægt paa dette Punkt — men blot, at vi ikke have foretrukket dem for det, vi have sluttet os om. Fra dette Synspunkt beder jeg mine Bemærkninger opfattede, ikke at disse Forslag skulde være i og for sig mindre gode, men at, naar Udvalget maatte mene, at det, hvorom det har sluttet sig, var bedre, have vi ikke kunnet erkjende deres absolute Fortrin. Det er ogsaa fra dette Synspunkt, at jeg tillod mig at fremsætte forskjellige Bemærkninger om det af den høitærede Finanzminister stillede Forslag. Derfor den stærke Accentueren i Betænkningen af, at den høitærede Minister fastholdt sit Forslag som det bedre, fandt jeg det naturligt at fremhæve, at vi ikke kunne anerkjende, at det har ubetingede Fortrin; men derfor kan det jo i og for sig være et meget godt Forslag. Dette ville vi paa ingen Maade benegte, og jeg beder derfor ogsaa om, at Betænkningen maa blive opfattet saaledes, at vi ingenlunde have erklæret dette Forslag som uantageligt; vi have kun nævnet de Betragtninger ifølge hvilke vi have ment, at en Udbyttebestatning kunde ogsaa paa sin Side have sine Fortrin. Naar jeg dernæst gjorde opmærksom paa det Dnskelige i, at Spørgsmaalet om Kontrollens Størrelse blev ordnet ved Lov, saa huffer jeg ikke at have benyttet Udtrykket „administrativ Billaarlighed“; det maa ialtfald være undsluppet mig ved en Uagtsomhed, hvis jeg har benyttet det. Jeg fremhævede, saavidt jeg huffer, udtrykkelig, at jeg fuldt ud aner-

kjendte Administrationens humane og retfærdige Freimgangsaade; men jeg gjorde ved Siden af opmærksom paa det Standpunkt, ifølge hvilket jeg kunde ønske at se Forholdet ordnet ved Lov. Det er netop det Principsynspunkt, som den ærede Minister fremhævede. Det er jo det, som Udvalget har gjort gjældende ved Spørgsmaalet om Brændevinsbestatningen, og som vi altsaa kun følgerigtigt fastholde paa dette Punkt, uden at vi dermed paa nogen Maade ville sige, at Administrationen ikke fuldt ud samvittighedsfuldt og humant skulde varetage de Næringsdriwendes Interesser. Naar den ærede 1ste Landsstingsmand for 10de Kreds (Sesken) ogsaa har udtalt sig om dette, antager jeg, at det har været os alle en Fornøjelse at høre det ærede Medlems Røst endnu klinge med sin tidligere Styrke, om end ganske vist de Bemærkninger, han fremsatte, forekom mig at have en noget polemisk Karakter overfor Udvalget. Jeg skal da blot gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Ølstat eller ikke Ølstat have vi ganske vist ikke fordybet os i, fordi vi efter Thingets tidligere Afstemning have anset det for givet, at Thinget ønskede, at der blev givet en Ølstat, og at Øllet blev bestattet i det Omfang, som sket er ved det foreliggende Vædringsforslag. Jeg antager, at det er en Sætning, der staar fast, og som der ikke nu paa dette Punkt er Anledning til at komme tilbage til. Det er Noget, jeg antager, man maa være enig om, at en Ølstat bør vi have, og naar man saa spørger, i hvad Diemed den skal paalægges, ja saa vil jeg tillade mig, særlig overfor det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Hauerstev) at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig egentlig, at der dog ikke kan være Tvivl om, fra hvilket Synspunkt navnlig det ærede Medlem maatte ønske denne Skat. Hvis det ærede Medlem vil se de Vædringsforslag, som af det ærede Medlems Meningsfæller i Udvalget ere stillede til Toldloven, saa vil det der findes, at der er stillet en Række meget betydningsfulde Vædringsforslag, saaledes f. Ex. at Kaffe skal være fri, det er en Afgang af 1,100,000 Kr., saa er der et andet Vædringsforslag om Toldfrihed for Tommer og Træ, det er 566,000 Kr., Redsættelsen i Tobakstolden udgjør 604,000 Kr. og Fritagelse for Skibsafgiften 802,000 Kr. Det forekommer mig altsaa, at disse Vædringsforslag, der ere stillede netop fra det ærede Medlems Meningsfællers Side, nok maa være istand til at give et tilfredsstillende Svar paa det Spørgsmaal, hvorfor vi da skulde have en Ølstat. Naar man saa henviser til, at vi ved Hjælp deraf ikke naae de forskjellige andre Formaal, saa-